

ningens Fremme, men Byrden derved eller det, som ækvivalerer Byrden, er det Vederlag for Arbejdet, som udredes af Kommunens Kasse, og dette kan ikke siges at falde med lige Maal paa Alle. Naar det ærede Flertal mener, at selv om dette er saa, saa er i alt Fald den Betaling, der gives for Snekastningsarbejdet, ikke ens for Alle, saa skal jeg dertil svare, at det er den ganske vist ikke. Et æret Medlem her tætt ved (Estrup), paa hvis Samstemning jeg sætter særdeles Pris, har imidlertid allerede anført forskellige Tilfælde, hvor man, uagtet Betalingen ingenlunde kan siges at være ens i Forhold til de Personers Fordringer, som modtage den, dog maa lade sig nøie dermed, og jeg skal tillade mig heraf at gjøre en bestemt Anvendelse og spørge det ærede Flertal: Er de Fordringer, som det i denne Henseende opstiller, i nogen- somhelst rimelig Grad blevne fyldestgjorte i deres eget Forslag? Jeg skulde mene, at naar Taler er om enten at fordele Arbejdet ligeligt eller at give en for Alle lige værdifuld Betaling derfor, staar Flertallets Forslag saa langt tilbage for de Fordringer, som det selv opstiller overfor Regeringens Forslag, at det ligeoverfor disse slet ikke kan komme i Betragtning. Trov det ærede Flertal, at det kan gjøre en saadan Indvending gjældende mod denne Del af Lovforslaget samtidigt med, at det selv med endnu større Bidde, end Ministeriet har trovet sig berettiget til, anvender denne samme Regel overfor den følgende Del af dette Lovforslag? Kan noget Menneske paasta, at den Betaling, der gives for Kjørsler i Tidrummet mellem St. Hansdag og Høsten, er ligesaa god som den samme Betaling, naar den gives for en Befordring, der affordres en Mand i selve Høsten, og som maasse tvinger ham til at standse hele sit Høstarbejde? Det er overhovedet ikke tilladt at opstille disse abstrakte Fordringer, fordi det er umuligt at gennemføre dem, og jeg drifter mig til at paasta, at vil man overhovedet tillægge dem nogen Værdi, saa fyldestgøres disse Fordringer langt mere i Regeringens end i det ærede Flertals Forslag. Jeg tager ikke i Betænkning at sige, at jeg anser det ærede Flertals Forslag for at være ubrugeligt og

navnlig fordi det vender tilbage til en Tilstand, som jeg tror af Alle og endog af det ærede Flertal selv maa erkendes for at være ufyldstgjørende, og fordi det gjør dette samtidigt med, at det tager det Supplement bort, der hidtil har ligget i Benyttelsen af de Arbejdsdage, som Husmænd og Indfiddere skulde gjøre i Kommunens Tjeneste. Følgen heraf bliver ikke blot, at man kommer til at fordrø dette Arbejde af Folk, hvem det er syfist umuligt at præstere det, men ogsaa, at man, som det ærede Medlem her tætt ved (Estrup) bemærkede, forøger Arbejdet ganske betydelig overfor dem, der blive tilbage. Det er en Fordring, jeg ikke paa nogen Maade tør opgive, at det skal være Pligt for enhver arbejdsfør Mand i Sognet at bidrage sit til, at Snekastningsarbejdet overhovedet kan fremmes, fordi jeg ikke skjønner, at det er muligt at fremme det uden dette, og jeg ser ikke, at disse Betragtninger, som ere opstillede med Hensyn til Betalingens Størrelse, selv om de havde mer end theoretisk Værdi, paa nogen Maade vilde være berettigede til at komme i Betragtning overfor den ubetingede Fordring, at Arbejdet skal gjøres. — Udvalgets Flertal har sagt os, at Feilen ved den bestaaende Ordning væsentlig er den, at den ikke udgaar fra Sogneraadet, at Planer og Regulativer have for store Dimensioner, hvilket fremkommer derved, at deres Affattelse er henlagt til Amtsraadet. Jeg siger, at allerede deri — og det har været min væsentligste Betænkelighed ved at gjøre det til et ligefremt Sognekommuneanliggende — allerede deri, at jeg i S. 1 har foreslaet at gjøre ethvert Sogn til en Snekastningskreds, er der et Moment, der selv uden Hensyn til alle Billkaarligheder ved Benyttelsen, i mange Tilfælde maa forøge Byrderne ved Snekastningspligten i enkelte Sogne, idet nemlig den Kreds, indenfor hvilken Kredterne maa søges, begrænses ved Sognedelingen, vil det jo meget let kunne ske, at et Sogn, der har mange Veie og maasse saa Arbejdspligtige, kommer til at gjøre betydelig mere Arbejde end et tilgrændsende Sogn, der maasse har færre Veie og mange Arbejdspligtige. Nei, det er ikke deri, at Banffeligheden ved den nærværende Ord-